

ΕΡΩΤΗΣΗ

Αθήνα, 9/3/2018

Προς τους κ. Υπουργό: Αγροτικής Ανάπτυξης & Τροφίμων

Θέμα: «Χωρίς νέα αμπέλια οι επαγγελματίες οινοποιοί»

Η Ευρωπαϊκή απόφαση που οδήγησε στη θέσπιση του Καν (ΕΕ) 1308/2013 με την οποία επιβλήθηκε η παράταση απαγόρευσης νέων φυτεύσεων αμπελώνων και με την οποία δυστυχώς η ελληνική πλευρά βρέθηκε σύμφωνη, λειτουργεί ως τροχοπέδη στο θαύμα της ποιοτικής αναβάθμισης και εξωστρέφειας που παρατηρήθηκε στον αμπελοοινικό κλάδο τα τελευταία χρόνια.

Με το άρθρ. 64 παράγραφοι 1 και 2 του Καν (ΕΕ) 1308/2013 από το έτος 2016, χορηγούνται ετησίως άδειες για νέες φυτεύσεις οινοποιήσιμων ποικιλιών που αντιστοιχούν στο 1 % του συνόλου των αμπελουργικών εκτάσεων της επικράτειας.

Σε αυτό το πλαίσιο, για το έτος 2018 θα χορηγηθούν άδειες νέας φύτευσης οινολόγων, για το 1% του συνόλου των αμπελουργικών εκτάσεων που διαθέτει η χώρα, σύμφωνα με την απογραφή που αναφέρεται στις φυτεμένες εκτάσεις την 31η Ιουλίου του 2017. Οι ενδιαφερόμενοι οινοπαραγωγοί για άδεια φύτευσης θα πρέπει να καταθέσουν ψηφιακή αίτηση μέχρι τις 27 Μαρτίου 2018, μέσω της ιστοσελίδας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων.

Στη σχετική σελίδα του Υπουργείου για τις προϋποθέσεις και τα κριτήρια που πρέπει να πληροί η αίτηση προκειμένου να χορηγηθεί νέα άδεια φύτευσης, αναφέρεται μεταξύ άλλων, πως θετικά αξιολογούνται εκτάσεις που προορίζονται για νέα φύτευση, στο πλαίσιο της διεύρυνσης των μικρών και μεσαίων εκμεταλλεύσεων.

Ωστόσο, ο Σύνδεσμος Ελληνικού Οίνου καταγγέλλει πως το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης κατά προτεραιότητα και κατ' επανάληψη, μοιράζει τις άδειες φύτευσης μόνο σε νέους και μικρούς αμπελουργούς, δηλαδή σε όσους διαθέτουν από 10-20 στρέμματα με αποτέλεσμα η αμπελοκαλλιέργεια φθίνει τη στιγμή που η ζήτηση για νέες φυτεύσεις είναι τεράστια. Μόνο την περυσινή χρονιά, κατατέθηκαν αιτήσεις για πάνω από 20.000 στρέμματα όταν τα διαθέσιμα ήταν λιγότερο από 6.500.

Είναι σαφές πως η τακτική που ακολουθεί το Υπουργείο αποκλείει όχι μόνο τις μεγάλες, αλλά και τις μεσαίες αμπελοοινικές επιχειρήσεις, αφού τα 20 στρέμματα αμπελώνα είναι το όριο για να θεωρηθεί κάποιος επαγγελματίας αμπελουργός και να μπορεί να έχει εισόδημα από την καλλιέργειά του.

Τη στιγμή που το κρασί αποτελεί έναν χιτό τους σταθερά ανερχόμενους και εξαιρετικά εξωστρεφείς παραγωγικούς κλάδους της Ελλάδας με κάποιους Έλληνες παραγωγούς να έχουν καταφέρει αξιοσημείωτη ανάπτυξη, ακόμη και στα χρόνια της κρίσης, το αρμόδιο Υπουργείο φαίνεται να μπλοκάρει την επέκταση και τη μεγέθυνση τους, διακινώντας τον κατακερματισμό του αμπελουργικού κλήρου.

Δεδομένου ότι η επιθυμητή λογική δημιουργίας κινήτρων προς τους νέους δεν μπορεί παρά να υποστηρίζεται και από τη ταυτόχρονη δημιουργία προϋποθέσεων βιωσιμότητας για να έχει διάρκεια στο χρόνο.

Δεδομένου ότι ο Καν (ΕΕ) 1308/2013 λειτουργεί ανασταλτικά για τον δυναμικό και συνεχώς αναπτυσσόμενο ελληνικό αμπελοοικονομικό κλάδο, όπου η ζήτηση για νέες φυτεύσεις είναι τεράστια.

Δεδομένου ότι σύμφωνα με το άρθρ. 64 παράγραφοι 1 και 2 του Καν (ΕΕ) 1308/2013, οι προδιαγραφές για την απόκτηση επιπλέον στρεμμάτων καθορίζονται από τα ίδια τα κράτη-μέλη.

Δεδομένου ότι η ενίσχυση και μεγέθυνση των μεσαίων εκμεταλλεύσεων θα ενίσχυε οινοποιούς και επαγγελματίες αμπελουργούς που ήδη δραστηριοποιούνται με επιτυχία και εξωστρέφεια στο χώρο.

Ερωτάται ο κ. Υπουργός:

1. Με ποιο τρόπο διαμορφώνονται τα κριτήρια χορήγησης νέων αδειών φύτευσης και σε ποιο στρατηγικό σχεδιασμό αποντούν;
2. Για ποιο λόγο δεν χορηγούνται νέες άδειες φύτευσης σε ήδη επιτυχημένους και εξωστρεφείς οινοπαραγωγούς;
3. Πως διασφαλίζεται η βιωσιμότητα ενός οινοπαραγωγού όταν η έκταση που καλλιεργεί δεν αρκεί για μια κρίσιμη ποσότητα παραγωγής σύμφωνα με τις απαιτήσεις της αγοράς;

Ο ερωτών βουλευτής

Σπύρος Δανέλλης – Ηρακλείου